

ואבדו, לא הוקבעו עם הלחם, וכשר, ואם לאחר סילוק בזיכין אבדו, הוקבעו, ופסול.

ותמהינן: הא תו— של לחם הפנים — למה לי? היינו הך! שהרי סילוק בזיכין כקמיצת מנחה?!

ומתריצין: צריך את המימרא של סילוק בזיכין, כי מהו דתימא, כיון דבריר קומין דידה, שעומד בפני עצמו ולא כקומץ של מנחה שמעורב עם המנחה, כיון שהגיע

ואבד אחד מהן, אם קודם קמיצה⁽¹³⁾ אבד, לא הוקבעו שני קמציין של הלבונה עם המנחה, וכשרה, כי בשעת קמיצה הוקבע רק קומץ אחד, ולא נחשבת ההפרשה גרידא כ"ריבה לה". אבל אם אחר קמיצה אבד, הוקבעו עם המנחה, ונפסלה מפני שריבה ללבונה.

ואמר רמי בר חמא: הפריש ארבעה קמציין לשני בזיכין הבאים עם לחם הפנים, ואבדו שנים מהם, אם קודם סילוק בזיכין מהשולחן

הדין שאם נפרס אחרי שהגיע זמן הראוי להקרבה - כשר. ותירץ שבעצם השעה הקובעת זה השעה שראוי להקרבה, ורק בהפריש ארבעה קמצים שונה הדין, שמכיון שאם נאמר שהגיע שעת ההקרבה נקבעו כל ארבעת הזיכים - נפסל הלחם, אם כן נחשב שלא הגיע זמן הקרבתו שצריך שיגיע זמן הקרבתו בכשרות. והמקדש דוד תירץ שזה ודאי שהשעה הקובעת לגבי הקמצים היא שעת הקמיצה, וזו השעה שמקדשת את הזיכים, ולכן אם היו אז רק שני זיכים הלחם כשר, אולם לגבי המנחה, מרגע שהגיע זמן הקרבתה כשירה, אולם אם נחסר חלק מן המנחה לפני הקמיצה, נחשב שיש פסול בקומץ שנחשב כאילו נאבד חלק מהקומץ והקומץ חסר ופסול, ולגבי הקומץ השעה הקובעת היא שעת הקמיצה, ואז כבר היה הקומץ נחשב לקומץ חסר כיון שאבד חלק מן המנחה, אולם בלחם הפנים אין חסרון זה, שכמות הקומץ ידועה ומונחת בכלי בפני עצמו, וכל הפסול בלחם שנפרס שנחשב שהלחם חסר ולא התקיים בו דין לחם הפנים שצריך לעמוד בשלימות שבוע שלם על השלחן, ולכן אם נפרס אחרי שהגיעה שעת הקרבתו, אם כן כבר התקיים בו הדין להיות על השלחן בשלימות, ולא מעכב מה שנחסר אחר כך.

הפריש שני קמציין. וכתב האור שמח [פי"א מהלכות פסולי המוקדשים ה"ח] שאף שבדיעבד אם הפריש שתי קורטין לבונה המנחה כשירה, מכל מקום אם הפריש קומץ ועוד שני קורטין, אין זה נחשב שהפריש שתי קמצים. ומשמע שדעתו שאם הפריש קומץ אחד גדול בשיעור שתי קמצים - פסולה. וכן משמע ברשב"א. אולם המקדש דוד מוכיח מהירושלמי שרק אם הביא שתי קמצים בנפרד פוסל, אבל קומץ אחד גדול איננו פוסל. והוכחתו שהירושלמי אומר שללחם הפנים היו מפרישים לבונה בשיעור גדול, שאם יבוא כהן בעל ידיים גדולות לקמץ את הלבונה, יהיה בלבונה שיעור קמיצה. ומקשה המקדש דוד נחשוש הפוך, אם יבוא כהן בעל ידיים קטנות עלול להיות שהלבונה היא כפליים מגודל קומצו ותפסל הקמיצה, אלא מוכח מזה שאם הפרישו בקומץ אחד כפולה אינו פוסל.

13. האור שמח [פי"א מהלכות פסולי המוקדשים הלכה י"ח] מקשה, מדוע לגבי דין יתור קומץ, אם הפריש ארבעה זיכים ללחם הפנים וקודם שקמץ סילק שנים מהם ובשעת קמיצה היו רק שנים, הלחם כשר, ואין אנו אומרים שמשעה שהגיע זמן הראוי להקרבה נפסל הלחם, ואילו לגבי לחם הפנים שנפרס,